

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецької області, 87515, тел. (0629) 52-53-94
www.ssu.gov.ua. Код ЄДРПОУ 20001504

Від _____ № _____

На № _____ від _____. 2023

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Дніпро

«___» березня 2023 року

Слідчий слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) Головного управління СБ України в Донецькій та Луганській областях Косолович Андрій Іванович розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 12022052230000213 від 04.08.2022, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Вялковій Ірині Олександрівні, 19.08.1980 року народження,

зареєстровану за адресою: Донецька область, місто Маріуполь,

про те, що вона підозрюється в здійсненні пропаганди у закладі освіти з метою сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановленню та утворенню тимчасової окупації частини території України, уникненню відповідальності за здійснення державою агресором збройної агресії проти України, а також дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію

Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Всупереч вказаним нормам Президент Російської Федерації, а також інші представники влади Російської Федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975

та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 Президент Російської Федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації.

В цей же день Президент Російської Федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до Президента Російської Федерації з *проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення»* так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент Російської Федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який було продовжено на 90 діб Указом Президента України Володимира Зеленського № 58/2023 від 06.02.2023.

Так, Вялкова Ірина Олександрівна до 24.06.2022 займала посаду доцента кафедри соціальних комунікацій, заступник декана факультету філології та масових комунікацій в Маріупольському державному університеті, розташованому за адресою: 87500, місто Маріуполь, проспект Будівельників, будинок 129а.

Як встановлено, слідством Вялковій Ірині Олександрівні неодноразово пропонувалось прибути до місця дислокації Маріупольського державного університету, яким згідно з наказом Міністерства освіти і науки України № 336 від 14.04.2022 визначено тимчасове місце дислокації Маріупольського державного університету на базі Київського національного університету будівництва і архітектури за адресою: 03037, місто Київ, проспект Повітрофлотський проспект, 31, однак остання відмовилась переїхати та приступити до роботи у м. Київ.

Згідно з наказом ректора Маріупольського державного університету Миколи Трофименко № 290-к від 24 червня 2022 останню звільнено з займаної посади за власним бажанням, відповідно до ст. 38 КЗпП України.

У невстановлену в ході досудового розслідування дату, але не пізніше 02.08.2022 року **Вялкова Ірина Олександрівна, 19.08.1980 року народження**, перебуваючи на території міста Маріуполь Донецької області, усвідомлюючи, що в Україні введено воєнний стан, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, добровільно погодилась на співпрацю з окупаційною владою Російської Федерації, та добровільно працевлаштувалась до створеного окупаційною владою, так званого «Мариупольский государственный университет Донецкой народной республики» розташованого за адресою: Донецька область, місто Маріуполь, проспект Будівельників, 129а, в якому обійняла посаду пов'язану з організацією освітнього процесу та впровадженням стандартів освіти держави-агресора у даному закладі освіти, а саме: «декана факультета філології и массовых коммуникаций Мариупольского государственного университета днр».

В період з 04.09.2022 по 07.09.2022 на підставі наказу так званого «Міністерства освіти та науки донецької народної республіки об освіті професорсько-викладацького складу освітніх організацій вищої освіти донецької народної республіки в Федеральному державному бюджетному освітньому закладі вищої освіти «Донський державний технічний університет» № 789 від 01 вересня 2022 року Вялкова І.О. проходила навчання в «Донському державному технічному університеті» в місті Ростов-на-Дону, з метою підвищення кваліфікації «по додатковій професійній програмі».

Так, використовуючи отримані повноваження та пройшовши відповідну підготовку на території держави агресора російської федерації у «Донському державному технічному університеті» в місті Ростов-на-Дону, Вялкова Ірина Олександрівна спільно з іншими керівниками і викладачами спланувала та організувала освітній процес так званого «Маріупольського державного університету», у відповідності до вимог «Закону об освіті» від 19.06.2015, прийнятим Постановою народної Ради так званої «днр», за освітніми стандартами та навчальними планами так званої «днр», із повним виключенням з освітнього процесу вимог до обов'язкових результатів навчання, визначених державними стандартами повної загальної середньої освіти України, який повністю протирічить меті, як початкової, так і базової середньої освіти в Україні та який формуватиме знання, інші компетентності та світогляд здобувачів освіти спрямовані на возвеличення Російської Федерації та так званої «днр», її історичної ролі та відповідно заперечення існування культурних цінностей українського народу, його історико-культурних надбань і традицій, української мови, що має своєю кінцевою метою збуджувати агресію та ненависть до України.

Згідно з посадовою інструкцією декана факультета, затвердженою виконуючим обов'язки ректора «Маріупольського державного університету «днр» Л.А. Сиволап б/н від 08.08.2022 визначено, що декан факультета *організовує роботу факультета і безпосередньо веде факультетом.*

В своїй діяльності декан факультета керується: діючим законодавством, Законом об освіті, державними стандартами вищої професійної освіти, а також документами, які їх замінюють і доповнюють.

Відповідно до вимог статті 1 частини 1 Закону України «Про освіту» мовою освітнього процесу в закладах освіти є державна мова. Держава гарантує кожному громадянину України право на здобуття формальної освіти на всіх рівнях (дошкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої), а також позашкільної та післядипломної освіти державною мовою в державних і комунальних закладах освіти.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про освіту» передбачено, що заклади освіти забезпечують обов'язкове вивчення державної мови.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про освіту» освіта є державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства.

Статтею 10 Закону України «Про вищу освіту» визначено, що стандарт вищої освіти - це сукупність вимог до освітніх програм вищої освіти, які є спільними для всіх освітніх програм у межах певного рівня вищої освіти та спеціальності. Стандарти вищої освіти розробляються для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій і використовуються для визначення та оцінювання якості вищої освіти та результатів освітньої діяльності закладів вищої освіти (наукових установ), результатів навчання за відповідними спеціальностями.

Вялкова Ірина Олександрівна, діючи з власних ідеологічних мотивів, 02 серпня 2022 року, знаходячись на території Маріупольського державного університету за адресою: Донецька область, місто Маріуполь, проспект Будівельників, 129а, давала інтерв'ю на фоні Маріупольського державного університету, яка в своєму виступі агітувала абітурієнтів вступати до незаконно створеного закладу освіти на тимчасово окупованій території України в місті Маріуполь.

Перебуваючи на посаді так званого «декана факультета філології і масових комунікацій Маріупольського державного університету днр» на Вялкову Ірину Олександрівну покладено обов'язки: розробляти стратегію розвитку факультету, забезпечувати систематичну взаємодію з роботодавцями, органами державної і виконавчої влади, органами управління освітою, організаціями, установами, підприємствами; вивчати ринок освітніх послуг та ринок праці за напрямками (спеціальностями) підготовки спеціалістів на факультеті, забезпечує облік вимог ринку праці в освітньому процесі на факультеті; керувати навчальною, методичною, виховною та науковою роботою на факультеті; очолювати роботу по створення і реалізації на практиці професійних освітніх програм, навчальних планів, програм навчальних курсів; організовувати роботу зі створення навчально-виховного процесу; брати участь у розробці системи якості підготовки спеціалістів; координувати діяльність завідувачів кафедр, студентів (слухачів) та аспірантів факультету; забезпечувати дотримання державного освітнього стандарту; створювати умови для формування у учнів (студентів, слухачів) основних складових компетентності, що забезпечує успішність майбутньої професійної діяльності випускників; подавати на затвердження керівництву університету навчальні плани та програми навчання учнів (студентів, слухачів), програми курсів на факультеті, тематику та програми дисциплін по вибору та факультативних предметів; затверджувати індивідуальні плани навчання учнів (студентів, слухачів), теми дипломних та дисертаційних робіт; брати участь у розробці штатного розкладу факультету з урахуванням обсягу та форм, що виконуються на факультеті; організовувати та проводити професійно-орієнтаційну роботу та забезпечувати прийом учнів (студентів, слухачів) на факультет, здійснювати керівництво їх професійною підготовкою; керувати роботою зі складання розкладу навчальних занять, прийому іспитів, заліків, контролювати та

узагальнювати їх результати; контролювати та регулювати організацію навчального процесу, навчальних практикумів інших видів практик; здійснювати координацію діяльності навчальних та наукових підрозділів, що входять до складу факультету; здійснювати переведення учнів (студентів) з курсу на курс, а також допуску їх до екзаменаційних сесій, давати дозвіл на дострокове складання та перескладання курсових іспитів, приймати рішення про допуск учнів (студентів) до здачі державних іспитів, захисту випускної кваліфікаційної (дипломної) роботи; здійснювати роботу у складі комісії з підсумкової державної атестації випускників факультету; подавати на зарахування, відрахування і поновлення учнів (студентів, слухачів); призначати стипендії студентам факультету у відповідності до положення про стипендіальне забезпечення учнів (студентів); здійснювати загальне керівництво і координацію науково-дослідницької роботи учнів (студентів, слухачів), що проводиться на кафедрах, у лабораторіях, наукових студентських гуртках, наукових студентських товариствах; забезпечувати впровадження нових технологій навчання та контролю знань учнів (студентів, слухачів), забезпечувати в процесі їх навчання запровадження диференційованої та індивідуальної підготовки; очолювати роботу по формуванню кадрової політики на факультеті; здійснювати спільно з завідувачами кафедр підбір кадрів професорсько-викладацького складу, організовувати та проводити навчально-методичні міжкафедральні наради, семінари і конференції; організовувати, контролювати та брати участь у міжнародній навчальній та науковій діяльності факультету відповідно до статуту освітньої установи; керувати підготовкою засідань вченої ради факультету; здійснювати загальне керівництво підготовкою підручників, навчальних та навчально-методичних посібників з предметів кафедр, що входять до складу факультету; брати участь у навчальній та науково-дослідній роботі факультету, забезпечувати виконання наукової роботи, підготовки науково-педагогічних кадрів, звітувати про свою роботу перед вченою радою факультету Університету з основних питань навчально-виховної, науково-дослідної, науково-методичної діяльності факультету.

Також завдяки своїй активній проросійській позиції Вялкова Ірина Олександрівна була членом делегації при підписанні так званого «договора о научном и образовательном сотрудничестве», який передбачає довготривалу співпрацю вузів у галузі навчальної, методичної, науково-дослідної, проектної та культурної діяльності, реалізації спільних освітніх програм та проведення спільних заходів щодо організації навчального процесу між так званим *«Мариупольским государственным университетом днр» та Костромським державним університетом, яке відбулось 10.08.2022 року.*

Таким чином, Вялкова Ірина Олександрівна, 19.08.1980 року народження, підозрюється в здійсненні пропаганди у закладі освіти з метою сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановленню та утвердженню тимчасової окупації частини території України, уникненню відповідальності за здійснення державою агресором збройної агресії проти України, а також дій, спрямованих на впровадження

стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Слідчий слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
лейтенант

Андрій КОСОЛОВИЧ

«ПОГОДЖЕНО»

Процесуальний керівник у провадженні
заступник начальника відділу захисту інтересів
дітей та протидії насильству
Донецької обласної прокуратури
«__» березня 2023 року

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО
Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними

рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрювана _____

Захисник _____ (_____)

«___» год. «___» хв. «___» _____ 2023 року

Повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)**

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
лейтенант

Андрій КОСОЛОВИЧ

«___» _____ 2023 року